

SYSKONBANDET

**-Det
är
bara
det
goda
som
räknas!**

Intervju med
Madeleine
Linder, som
fick en ny nju-
re i 50-
årspresent.
Se sid 6!

Från t f verksamhetsledaren

Så tacksamma vi kan vara över att vi bor i detta förmånliga och mångfaldiga land Sverige! Vi som synskadade har möjlighet att få hjälpmedel och annat stöd i en omfattning som är få förunnade. Vi i Syskonbandet har nu sänt iväg de hjälpmedel vi gemensamt samlat in till blindskolan i Tanzania, där sådana hjälpmedel vi får i princip är obefintliga.

Har ni tänkt på vad mycket vi har som kommer någon annanstans ifrån än vårt eget land? Vad vore till exempel fikar utan kaffe? Finland och Sverige är de som dricker mest kaffe i hela världen, ändå odlar vi inte något kaffe alls.

Tänk att vi bor i ett land där vi inte heller endast har förmånen att ta del av exotiska produkter från andra länder, utan i vårt land är vi också många olika personer från olika länder som lever tillsammans. Personer med olika kultur, såväl gällande landsmässiga traditioner som enskilda familjetraditioner, med olika utseende, såväl gällande hårfärg som storlek på midjemått, olika musik-

smak - såväl läsarsånger på ryska som hiphopp på svenska. Gud har verkligen unnat oss en riklig mångfald i sin skapelse och även gett oss människor förmågan att skapa vidare. Människor har alltid lärt sig ting, skapat och förflyttat sig. Det har gjort att man träffat människor med annan kunskap och kultur, men kanske mer än någonsin har vi nu chansen att få träffa lärorika och roliga olikheter!

För några veckor sedan hade vi planeringsmöte i Finland inför den Nordiska konferensen som äger rum nästa höst den 13-16 oktober. Finland som ligger så nära och är oss så lika men ändå så olikt. Bland de kristna i Finland har den Ortodoxa kyrkan en helt annan framträdande roll än i Sverige. Om detta kommer vi få chansen att lära oss en del nästa år. Konferensens program innehåller, som nu är planlagt, bjuder tveklöst på intressanta dagar! Det är ett helt år till dess, så mer än så skriver jag inte än utan det kommer så småningom, men vet du redan nu att du vill följa med till Finland så hör gärna av dig till kansliet så ger det oss en liten

---

Innehåll	sidan
Från t f verksamhetsledaren	2
Medlemsnytt.....	3
Från valberedningen.....	3
Santa Cruz, Östra Husby och Mauritzbergs slott, från stockholmsgruppens resa.....	4
-Jag känner mig så lyckligt lottad!....	6
Bibeln på punktskrift.....	9
Vad ska man välja?.Betragtelse.....	10
Till sist.....	12
Redaktionsruta.....	12

styrning på hur många platser vi bör boka.

Den 2-6 juni 2011 vill jag också ge dig chansen att redan nu boka in. Då kommer vi nämligen att ha våra Årsmötesdagar och vi kommer att hålla till i stockholmstrakten. Det kommer bli härliga dagar med ett varierat program där något passar för alla våra olikheter!

Tina Hanson

Medlemsnytt

Ny medlem

Vi hälsar Elisabeth Bakht i Västra Frölunda välkommen som medlem.

Till fridens hem

Budet har nått oss att Tord Svensson i Hässelby, född 1932, har gått till fridens hem.

Från valberedningen

Årsmötet i Varberg känns inte så långt borta, men redan nu är det dags att börja tänka på nästa styrelseval. Syskonbandets medlemmar kan komma med förslag till valberedningen fram till den 15 januari. Tänk efter vem du skulle vilja ha i styrelsen och hör efter om hon/han är intresserad. Om svaret är ja, så är det väldigt viktigt att det också når valberedningen. Om du känner att du själv har tid och möjlighet för styrelsen, så är det helt i sin ordning att föreslå sig själv.

Idén med en kristen synskadeförening är att det som sker är styrt av

synskadades önskemål och behov och inte minst av de beslut som fattas i styrelsen. Därför är det viktigt att vi har en styrelse med både god vilja och kunskap. Min erfarenhet av styrelsearbete är att ibland ska man säga nej, men i ett annat skede av livet kan man helhjärtat säga ja till att lägga tid och engagemang i en styrelse.

Mandattiden går ut för de ordinarie ledamöterna David Lindberg och Eva Backman samt ersättarna Anita Örum och Lena Johansson. De som kvarstår i styrelsen är Erik Bondesson, Eva Fridh och Sture Lyreskog. Deras mandat går fram till 2012. I valet 2011 ska två ordinarie ledamöter och två ersättare väljas.

Ni är mycket välkomna att höra av er. Årsmötet valde Enar Olsson, Julia Lindahl och Lars-Ove Arnesson till ordinarie ledamöter i valberedningen med Rut Ekström som ersättare. Hör av er med förslag till Lars-Ove på tel 031-721 44 74 eller E-post loar@frukt.org. Vill du skicka ett brev i punkt, svart eller inspelat, adresserar du det till: Lars-Ove Arnesson, Trinde Backe 1, 424 70 Olofstorp. Naturligtvis går det också bra att kontakta någon av de andra i valberedningen. Julia.lindahl1@gmail.com, enarolsson@tele2.se eller Rut Ekström, tel 035-517 71.

För valberedningen

Lars-Ove Arnesson

Takmålningar från Östra Husby kyrka. Foto. Bernt Josefsson.

Santa Cruz, Östra Husby och Mauritzbergs slott!

Den 14 september var vi ett 25-tal "Syskonbandare" som fick vara med om en resa som geografiskt gick från Uppland genom Södermanland till Östergötland, men vi fick även med våra sinnen uppleva en bit av Bolivia.

Som vanligt hade Maud och Olle arrangerat en uppstart till tisdagsträffarna i Stockholm. Den här gången var det en dagsutflykt med buss. Med på resan var paret Josefsson, Bernt och Gudrun, som under vår färd mot Östra Husby berättade om sina upplevelser i Bolivia. De jobbade först i fyra år i Svenska kyrkans skola. På 1980-talet drabbades så staden Santa

Cruz av en katastrofal översvämning, vilken lämnade miljoner människor i svår nöd och hus och byggnader raserade.

PMU (Pingstmissionens Utvecklingssamarbete) startade ett projekt för att bygga upp bland annat sjukvård och skola i Santa Cruz. Bernt och Gudrun blev tillfrågade om att hjälpa till. På nytt packade de för en längre vistelse i Bolivia. De hjälpte till att starta en skola med kristen inriktning. Det blev åtta och ett halvt år under perioden 1986-1994 då de fick börja från "noll" med att bygga upp och driva en skola.

De mötte mycket möda och stor

nöd. Till exempel märkte de att vissa barn hade svårt att närvara och så småningom kom det fram att de hade fått ansvaret att ta hand om sina småsyskon som lämnades hemma ensamma. Man startade då ett daghem i samband med skolan för att lösa problemet. Skolan är idag ett föredöme i Bolivia och där går 2 200 elever och 80 barn på daghemmet. Man har inte samma problem med skadegörelse som på många håll och myndigheterna har uppmärksammat detta och försöker driva fler skolor enligt det kristna koncept som fortfarande är inriktningen i denna skola.

Vårt första stopp var östra Husby kyrka som ligger på Vikbolandet i Norrköpings kommun. Där fick vi träffa prästen Pär som berättade om kyrkans historia som var byggd 1809 men hade anor från 1100-talet. Det som gjorde mest intryck på mig var det triumf-krucifix från strax före 1300-talets mitt som hänger på norra väggen mitt i blickfånget när man kommer in i kyrkan. Det speciella med detta är att det föreställer en svårt sargad Jesus. Från armarna hänger det ner som "tungor" som ska föreställa blodet som rinner och droppar ner. Såret efter soldaten som stack Jesus i sidan är omfattande och på hela kroppen finns märken som efter slag och hugg.

Färden gick sedan vidare till Mauritzbergs slott som har en lång och

brokig historia. Det ursprungliga slottet brändes av ryssarna 1719 men byggdes åter upp av greve Claes Ekeblad och stod färdigt 1725 och ser i allt väsentligt likadant ut idag. 1990, efter många ägarbyten, köptes slottet av Liisa Lipsanen som har renoverat och bevarat den historiska miljön. Den gamla stallbyggnaden gjordes om till galleri och Mauritzberg är idag en levande träffpunkt som kulturcentrum och konferenshotell. Här fick vi lunch och guidning. Vår guide läste ett långt prosastycke på den lokala dialekten vilken inte går att återge i tryck men var minst sagt speciell!

På hemvägen stannade vi till i det gamla textil- och pappersindustrirådet i centrala Norrköping där en ny guide mötte upp och berättade om dess historia där det anrika företaget Holmen har spelat en stor roll.

Bernt och Gudrun underhöll oss även på hemfärden. Nu berättade de om den ryske kompositören Tjajkovskijs liv och vi fick lyssna till några av hans verk samtidigt som vi serverades vindruvor och choklad.

För dig som befinner dig i Stockholmstrakten så har nu tisdagsträffarna startat. Den första var den 12 oktober och den sista blir julfesten den 7 december.

Tack till alla som var med denna gång och hoppas vi möts snart igen!

Ronny Gilderskär

Madeleine Linder:

-Jag känner mig så lyckligt lottad!

-Jag känner mig som om jag vore utvald, jag tycker jag fått så oerhört mycket i livet! Och detta att få en ny njure, jag har ju fått ett helt nytt liv!

Så säger Madeleine Linder, som fick en mycket ovanlig 50-års present: En ny njure.

Det finns olika sätt att tackla livet. Man skulle kunna beskriva Madeleine Linder som en kroniskt sjuk, blind kvinna, men så ser hon det inte alls. Tvärtom sprudlar hon av livsglädje och ser livet som en gåva och sig själv som oerhört privilegerad. Men vi kanske ska ta det hela från början:

Madeleine föddes 1959 och var redan då synskadad. Sin barndom beskriver hon som trasslig. Hennes mamma missbrukade, vilket resulterade i att Madeleine under sina tre första år tillbringade tre perioder på Frälsningsarméns barnhem i Alingsås.

Sommarbarn i Värnamo

Vid den här tiden hade Frälsningsarmén något som kallades sommarbarnsverksamhet. Det innebar att barn som bodde i staden fick möjlighet att åka ut till landet och bo hos en

familj under några sommarveckor. Sommaren 1962 skulle några familjer i Värnamotrakten ta emot sommarbarn. Den kvinna som skulle bli Madeleines fostermor hörde en av grannarna tala om barnen och säga att där fanns en liten blind flicka från Göteborg. "Henne vill väl ingen ha" tyckte grannen. Men det fanns det! Den blivande fostermamman kände direkt att just den flickan skulle till henne. Hon cyklade in till Frälsningsarméns expedition i Värnamo och förkunnade att "den lilla blinda flickan" skulle bo hos henne. Och så blev det. Madeleine berättar att trots att hon var så liten minns hon fortfarande den valkiga näven som tog hennes lilla hand i sin. Madeleines mamma hade en mjuk och fin hand med långa naglar, men det här var något helt annat.

Kvinnan med den valkiga handen tog Madeleine och hennes väska,

satte dem på cykeln och trampade hem. Där fick Madeleine bo i nio veckor och hon blev påverkad av den kristna atmosfären och tron som fanns i hemmet. När hon kom hem till Göteborg upplevde hon hur förhållandena där var helt annorlunda än i Småland, men hos Madeleine hade en tro på Gud slagit rot och den har funnits där sedan dess. Hennes biologiska mamma hade ingen förståelse för det, vilket gjorde att Madeleine valde att behålla det för sig själv, men även om hon fortfarande inte är så mycket för att tala om det så finns tron där.

Tomteboda

De kommande åren bodde Madeleine ibland i Göteborg och ibland i Småland. Idag säger hon att hon har två mammor: en biologisk och en riktig. Men hon känner ingen bitterhet till sin biologiska mor, tvärtom talar hon om henne med ömhet och säger att hon gjorde så gott hon kunde utifrån sina förutsättningar.

När Madeleine blev sju år var det dags att börja skolan och som det var för synskadade barn på den tiden fick hon börja på Tomtebodaskolan i Solna utanför Stockholm. Men just synskadan har Madeleine aldrig sett som något stort problem. Nästan tvärtom, hon tror att just det att hon var synskadad gjorde att myndigheterna var mer observanta på hennes situation som barn till en missbrukande mor än

de varit om hon inte haft sin synskada. Hon menar att det till och med kan vara så att just det att hon var synskadad var det som räddade henne.

Njursjukdom

Men om synskadan inte varit ett problem så finns det annat som varit det. Madeleine, och många i hennes fars släkt, har en ärftlig sjukdom, polycystisk njursjukdom, som gör att både lever och njurar växer onormalt mycket. På sin 49-årsdag opererade hon bort sin högra njure, som då växt så den vägde fyra och ett halvt kilo. Efter operationen var hon tvungen att gå i dialys, med allt vad det innebär.

-Jag hade mycket minnesstörningar, tappade tråden när jag pratade, orkade inget, berättar Madeleine. På jobbet försökte man lösa det genom att ge mig mindre och mindre arbete. Nu förstår jag att jag blev fragmentarisk i mina föreläsningar, men då led jag av brist på självinsikt – jag ville inte gå in i rollen som sjuk.

Vändpunkt

En dag när Madeleine mådde riktigt dåligt ringde en kusin, Carina. Hon sade ungefär så här:

-Jag vet ju att du fyller 50 snart och jag tänkte ge dig en present.

Madeleines första tanke var: "Jag orkar inte. Jag vill inte ha några presenter, jag vill inte fira min födelsedag." Men Carina fortsatte:

-Jag tänkte ge dig en njure!

Madeleine säger att när det gick upp för henne vad hennes kusin sade och att hon menade allvar så fylldes hon av en så fantastisk känsla att hon inte riktigt kan beskriva den, hon kände sig utvald! Ungefär samma känsla har hon när hon tänker på att hon fick komma till sin fosterfamilj i Värnamo, känslan av utvaldhet.

Nytt liv

Att transplantera är en lång process. Både donator och mottagare måste genomgå en mängd provtagningar och tester. Datum för transplantationen sattes till februari, men så bröt Carina handen och operationen fick uppskjutas. Men i april var det dags. Den 14 april rullades först Carina och sen Madeleine in i operationssalen. Madeleines operation tog tre timmar och när hon vaknade var hon som hon själv beskriver det "våldigt dimmig".

-Det enda jag hade i huvudet var att kolla att Carina mådde bra, berättar hon. Hon lugnade inte ner sig förän hon blev inrullad på samma rum uppe på avdelningen. På vägen dit hade hon också krävt att få kaffe och hon beskriver den enorma känslan när en sköterska kom till henne med en hel termos! Som dialyspatient råder stränga restriktioner om vad man får äta och dricka, bland annat får man inte dricka mer än en liter om

dygnet.

-Det är nog något av det allra underbaraste nu, säger Madeleine, att kunna gå och ta ett glas vatten när jag är törstig. Eller två! Ja, jag känner mig utvald, jag är så otroligt lyckligt lottad! Jag tycker allt är nåd – jag har det så otroligt bra.

Helt utan biverkningar är Madeleine inte. Hon har blivit darrhänt och hon måste, som alla transplanterade, äta medicin resten av livet. Men hon menar ändå att hon nu mår så oerhört mycket bättre än hon gjorde då hon gick på dialys. Förutom detta att kunna dricka när hon är törstig så är den stora befrielsen att hon märker att hon kan tänka ordentligt igen, hon är inte "dimmig" som hon varit förut, hon kan hålla ihop både tankegångar och lektioner.

Kvinnofolkhögskolan

Idag är Madeleine tillbaka på sitt arbete som lärare på kvinnofolkhögskolan i Göteborg. Hon är folkhögskolelärare med kandidatexamen i genusvetenskap. Det är just genusvetenskap samt svenska två som hon undervisar i.

När jag pratar med henne har hon och Lennart, hennes man sedan tio år tillbaka, precis flyttat och veckan därpå ska hon få en ny ledarhund. Det blir hennes fjärde ledarhund och hon räknar verkligen dagarna till dess Fina ska komma till henne.

-Jag har haft ledarhund sedan jag var 24 år och det betyder oerhört mycket att ha det, säger Madeleine. En ledarhund gör att jag kan röra mig obehindrat, det betyder jättemycket att ha hund!

Text och foto: Kerstin Arnesson

Bibeln på punktskrift

Anna-Karin Hugo på Talboks- och punktskriftsbiblioteket har gett oss följande översikt över möjligheterna att låna eller köpa Bibeln i punktskrift.

Bibeln, GT, 1917

Gamla testamentet, i överensstämmelse med den av Konungen 1917 gillade och stadfästa översättningen. Stockholm, DBF, 1918. Gamla förkortningslistan. Samtliga delar i Gamla testamentet ingår. Finns endast för utlån.

Bibeln, GT, 1917

Gamla testamentet Enskede, TPB, 1994. Gamla testamentet utgörs av Svenska Bibelsällskapets varsamma språkliga revision av 1917 års översättning av Gamla testamentet . Fullskrift, finns för utlån och köp.

Delar som ingår: Första Moseboken, Andra Moseboken, Job, Psaltaren, Ordspråksboken, Predikaren, Höga visan samt Jesaja. Finns för utlån och köp.

Bibeln, NT, 1917

Nya testamentet i överensstämmelse

med den av Konungen 1917 gillade och stadfästa översättningen. Tomtebodas, Kungliga blindinstitutet, 1930-1931. Gamla förkortningslistan. Alla delar i Nya testamentet ingår. Finns enbart för lån.

Bibeln, NT, 1917

Nya testamentet, översättningen gillad och stadfäst av konungen år 1917. Enskede, TPB, 1997. Kopierad från Stockholm, SKDB, 1968. Fullskrift. Endast de fyra evangelierna ingår. Finns för lån och köp.

Bibel 2000, Gamla testamentet

Omfattar alla böcker Gamla testamentet samt tillägg till Gamla testamentet - de apokryfa eller deuterokanoniska skrifterna. Bibelkommissionens översättning 1999, Enskede. Fullskrift. Finns för lån och köp.

Bibel 2000, Nya testamentet

Finns i två punktutgåvor. 1983: Fullskrift. Kan endast lånas. 2010: Ny punktupplaga. Fullskrift. Kan både lånas och köpas.

Folkbibeln, Nya testamentet

Nya testamentets kanoniska böcker : svenska folkbibeln 98, Enskede, TPB, 2008. Fullskrift. Finns att låna och köpa.

Folkbibeln, Gamla testamentet

Är under produktion. Kommer att finnas för lån och köp.

Vad ska man välja?

Siv Skoglund, syskonbandsmedlem och tidigare verksam som präst i Svenska kyrkan, har skrivit den här månadens betraktelse.

Det är faktiskt skönt att valet är över för den här gången. Hela valrörelsen är ett sådant ståhej, när alla partier försöker överträffa varandra med löften och utfästelser om hur bra allt ska bli bara just de kommer till makten. Man får väl utgå ifrån att alla på allvar vill skapa ett så materiellt bra och tryggt samhälle som möjligt för oss medborgare - men hur mycket kan vi lita på av det de lovar? Hur mycket är i själva verket bara så kallat valflask för att locka väljare till deras parti? Det mesta låter ju så bra - före valet.

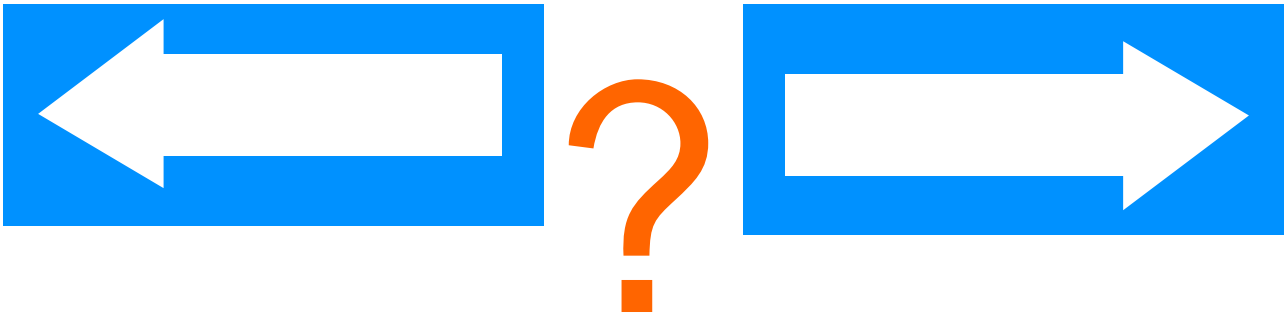
Ja, hur många av politikernas löften står egentligen fast efter valdagen? Det kan man undra. Den välfärd och den sociala trygghet man talade om blir det inte alltid så mycket med. Och vardagen rullar på som vanligt.

Trygghet är väldigt viktigt för mig. Det är ju ett positivt laddat ord för de flesta. Man vill leva i trygghet och ha det bra på alla sätt. Fast i verklighe-

ten ser väl inte vardagen ut riktigt så för någon av oss. Motgångar och prövningar av olika slag möter vi ju för jämnan. Och ibland drabbas vi också av hårdare slag som olyckor och sjukdomar och annat. När allting är som värst önskar man inget annat än att få känna och uppleva lite trygghet och något att hämta kraft ifrån. Då förslår inga politikerlöften i världen. Den verkliga meningen och tryggheten hittar vi inte där. Den materiella välfärden räcker inte till för oss. Vi har inte skapats med enbart en kropp och en själ - utan Gud har också gett oss en ande som behöver mättas.

Idag finns det många andliga rörelser, som vill erbjuda lösningar på våra andliga behov - den ena flummigare än den andra. Men sanningen är att ingen av dessa kan ge oss den sanna friden och tryggheten i livet. Vi behöver en fast grund att stå på, något stadigt att bygga vårt liv på, något som inte ständigt förändras.

Ja, jag behöver någon att hålla mig till - någon att hålla mig tätt intill. Den ende som kan ge mig den verkliga

tryggheten är Jesus Kristus, vår Herre och frälsare. Han är den fasta grunden. Jag har själv upplevt detta många gånger under mitt liv, när så mycket har raserats och jag inte har vetat hur framtiden ska bli, när jag har känt att jag bara inte orkar mer, varit förtvivlad och uppgiven. Då har alltid Jesus funnits där och hjälpt mig, burit mig och gett mig styrka att orka gå vidare. Ett bibelord som alltid funnits med mig är från bergspredikan, Matt. 6:33 där det står så här: "Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också."

Det är ett fast och orubbligt löfte från Herren Jesus. Han sviker aldrig - som ju tyvärr vi människor gör ibland. Hans löfte är inget valfläsk, som han försöker locka röster med i ett val. Jesus säger aldrig: Tyvärr räckte inte resurserna till för det här vallöftet. Så säger aldrig Jesus. Vad han har lovat, det håller han. Hans ord och löften är verkligen att lita på.

Han säger också: Gör er inga bekymmer för morgondagen. Men kan han verkligen mena det? Ja, han lovar aldrig för mycket. Jag behöver

inte bekymra mig för morgondagen, för han förser mig med det jag behöver. Herren griper in på de mest fantastiska och förunderliga sätt för att hjälpa mig.

Jesus Kristus är min fasta trygghet - vad som än händer. Han kommer aldrig att svika mig. I en sång står det så här: "Det enda som bär när allting annat vacklar, det är hans nåd och hans barmhärtighet." Så sant!

Med Lina Sandell sjunger vi: "Blott en dag ett ögonblick i sänder, vilken tröst, vad än som kommer på! Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då? Han som bär för mig en faders hjärta, han ju ger åt varje nyfödd dag, dess beskärda del av fröjd och smärta, möda, vila och behag.

Själv han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd. Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både kraft och råd. Morgondagens omsorg får jag spara, om än oviss syns min vandrings stig. Som din dag, så ska din kraft också vara. Detta löfte gav han mig."

Siv Skoglund

Till sist

Först något om bilden som är på denna sida. Ronny Gilderskär tog den i samband med stockholmsgruppens resa. Fotot återger ett krucifix från 1300-talet och man kan tycka att skulpturen är direkt frånstötande. Visserligen har Jesus fått ett anständigt skycke runt höfterna, men då det gäller blod har man inte väjt för det otäcka. Det är en sargad man som hänger där, man riktigt ser hur blodet rinner och hur han har ett sår i ena sidan. Det är en bild som vittnar om ett obarmhärtigt utelämnande och lidande.

Ofta talar vi om allt gott och ljus som finns i tron, vi talar mindre ofta om de mörka och svåra sidorna. Den som offrat mest är naturligtvis Jesus själv. Krucifixet i Östra Husby kyrka vill påminna oss om det. Visst är det fascinerande att en konstnär som levde för 600 eller 700 år sedan fortfarande kan ge sin ordlösa predikan!

Också våra liv består ju av både

ljus och mörker. En trevlig sak jag varit med om den senaste tiden

är att vi i göteborgsområdet haft vår första Syskonbandsträff på länge. Vi var inte många, men vi som kunde komma fick tillfälle att prata med varandra och be tillsammans. Det kändes väldigt gott och vi hoppas kunna mötas på nytt inom en inte alltför avlägsen framtid.

Kerstin Arnesson
vik redaktör

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Oktober 2010.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).

Telefon, kansli 08-641 30 45, 641 30 95, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552